

บทเรียน ด้านอารมณ์-สังคม บทที่ 59

เรื่อง การใช้การกระทำในการปกป้องพื้นที่ส่วนตัวของตน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

กลุ่มอายุ

หัวข้อหลัก:

บทเรียน:

เวลาที่ใช้ในการสอน:

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างดี และมีความเห็นอกเห็นใจ

แสดงให้เห็นถึงทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

การสื่อสาร: ใช้ทักษะทางคำพูดและท่าทางในการแสดงความคิดหรือความรู้สึกออกมา และในการส่งเสริมการโต้ตอบกับผู้อื่นในเชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพ และกับพระเจ้าในการนมัสการและการอธิษฐานด้วย
3-5 ปี

การเป็นปากเป็นเสียง

การใช้การกระทำในการปกป้องพื้นที่ส่วนตัวของตน

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กๆ แสดงให้เห็นการกระทำอย่างน้อย 3 อย่างที่พวกเขาสามารถใช้ได้ในการต่อสู้เมื่อพวกเขากลัวหรือถูกคนคุกคาม

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

1. ตุ๊กตามือของเด็กๆ ที่ทำไว้จากบทเรียนที่แล้ว
2. ลูกบอล, ถุงผ้าใส่ถั่ว หรืออุปกรณ์อะไรก็ได้ที่เด็กสามารถจับหรือโยนเล่นได้

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านเนื้อหาในบทเรียนนี้ให้จบทั้งบท
2. จัดหาและรวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องการใช้
3. หากเป็นไปได้ กิจกรรมในวันนี้ควรจัดในพื้นที่กลางแจ้ง (เด็กๆ จะใช้เสียงดัง, ใช้คำสั่งอย่าง หยด, ไปให้พ้น, ไม่, ไป, ออกไป, ถอยไป, อย่ามาอยู่กับฉัน, ส่งเสียงตลอดเวลา, วีนี่, ขอความช่วยเหลือ ฯลฯ)
4. คุณอาจจะแจ้งให้ครูท่านอื่นทราบว่าชั้นเรียนของคุณจะมีกิจกรรมที่ส่งเสียงดังและจะฝึกฝนวิธีปกป้องตัวเองด้วยการใช้เสียงดัง
5. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่จะไม่ยอมจำนนต่อความกลัว แต่ให้สามารถใช้คำหรือการกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อทำให้ตนปลอดภัย

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ใช้ตุ๊กตามือ 2 ตัวจากบทเรียนที่แล้ว เริ่มด้วยการให้ตุ๊กตามือทั้งสองคุยกัน อาจจะเป็นเรื่องที่ได้พูดถึงไว้ในชั้นเรียนเมื่อครั้งที่แล้ว หรือตุ๊กตามืออาจจะตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนว่าควรพูดอย่างไรกับคนแปลกหน้าหรือคนอื่น ๆ ที่ทำให้พวกเขากลัวหรือรู้สึกอึดอัดก็ได้
ตุ๊กตามือตัวที่ 1: เด็ก ๆ ลองยืนขึ้น และทำให้ดูหน่อยสิว่าพื้นที่ส่วนตัวของพวกหนูอยู่ที่ไหน ให้เด็ก ๆ ยืนขึ้นและแกว่งแขนไปรอบ ๆ เพื่อแสดงให้เห็นขอบเขตฟองอากาศส่วนตัวของพวกเรา
ตุ๊กตามือตัวที่ 2: ไหนลองบอกมาหน่อยสิว่า เธอจะทำให้คนอื่นรู้ได้อย่างไรว่าเธอรู้สึกอึดอัดที่เธอเข้ามาอยู่ในพื้นที่ฟองอากาศส่วนตัวของเธอ? (คำตอบที่เป็นไปได้: นั่นทำให้ฉันอึดอัด, เธอทำให้ฉันกลัวแล้วนะ กรุณาหยุดเถอะ, เธอทำให้ฉันเจ็บได้โปรดหยุด, ฉันไม่ชอบความรู้สึกแบบนี้เลย โปรดอย่าเข้ามาใกล้ฉัน)
ตุ๊กตามือตัวที่ 1: เป็นคำตอบที่ดีมากเลย ขอเสียงปรบมือสำหรับคนเก่งหน่อย ให้เด็ก ๆ ปรบมือ
ตุ๊กตามือตัวที่ 2: วันนี้เราจะมาเรียนรู้การกระทำและคำพูดบางอย่างที่จะทำให้บางคนรู้ว่าเขาควรจะหยุดและต้องตัวของเราหรือควรจะถอยห่างไปจากตัวเราได้แล้ว

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. กิจกรรมในวันนี้ควรจัดให้ใช้พื้นที่กลางแจ้ง
2. นอกจากคำพูดของเราแล้ว ยังมีวิธีอื่น ๆ อีกที่จะทำให้ผู้อื่นรู้ว่าสิ่งที่เขาทำอยู่นั้นทำให้เรารู้สึกอึดอัด เราอาจจะใช้การกระทำของเราด้วยก็ได้ แม้ว่าพวกเขาจะตัวเล็กอยู่ก็ตาม แต่ก็มีความบางอย่างที่เธอสามารถทำได้เพื่อไม่ให้คนที่ตัวใหญ่กว่ามารังแกเธอ
3. หากมีคนมารบกวนเธอ เธอจะทำให้เขาหยุดได้อย่างไรบ้าง? (คำตอบที่เป็นไปได้: วีนหนี, ส่งเสียงดัง, ขอความช่วยเหลือ) ใช้ตุ๊กตามือ 2 ตัวสาธิตการกระทำเหล่านี้
4. วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการทำให้คนรอบข้างรู้ว่าเธอกำลังรู้สึกอึดอัดก็คือการส่งเสียงดัง เธอสามารถตะโกนขอความช่วยเหลือ ตะโกนให้เขาหยุดและตัวเธอหรือเข้ามาใกล้เธอได้ให้เวลาแก่เด็ก ๆ สำหรับการฝึกส่งเสียงดัง
5. วิธีที่ฉลาดอีกวิธีหนึ่งคือการวีนหนี ให้เด็ก ๆ วีนอยู่ใกล้กับที่โดนสมมติว่ากำลังวีนหนีอยู่
6. ไม่ว่าเธอจะหนีรอดออกมาได้อย่างไรก็ตาม จะดีมากหากเธอจะบอกคนที่เธอไว้วางใจให้เขาช่วยเหลือ พยายามให้เด็ก ๆ พูดถึงบางคนในชีวิตของเขาที่เขาไว้วางใจ
7. แจกตุ๊กตามือที่เด็ก ๆ ทำขึ้นในชั้นเรียนครั้งที่แล้ว จัดเด็กให้เป็นคู่ๆ เพื่อจะได้ฝึกฝนด้วยกัน บอกกับเด็ก ๆ ว่าพวกเขาสามารถฝึกตุ๊กตามือพวกนี้ให้วีนหนีคนที่จะมาทำร้ายมัน, เข้ามาใกล้ในฟองอากาศของมันมากเกินไป หรือ มาสัมผัสหรือแตะตัวของมันเวลาที่มันไม่ต้องการได้
8. พวกมันยังสามารถตะโกนดังๆ ได้อีกด้วย หรือจะลองขอความช่วยเหลือดูก็ได้ ให้ดูจนแน่ใจว่าเด็ก ๆ ได้เปลี่ยนบทบาทกันระหว่างคู่ของตนในการฝึกการกระทำเหล่านี้ คุณอาจจะขอให้ผู้ใหญ่มากมาย

ดูแลเด็กๆเพิ่มเติมสำหรับกิจกรรมนี้เนื่องจากอาจจะควบคุมเด็กๆ ได้ยากกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กๆ ด้วยว่ามีมากแค่ไหน

9. เก็บรวบรวมตุ๊กตามือและนำไปไว้ที่อื่นก่อนจนกว่าจะถึงเวลาที่เด็กๆ จะกลับบ้าน
10. ให้เด็กๆ วิ่งไล่จับ
11. คนที่เป็น “ผู้วิ่งไล่” จะวิ่งไล่เด็กๆ คนอื่นๆ คนที่ถูกจับได้หรือถูกไล่ได้ก็จะกลายเป็น “ผู้วิ่งไล่” คนใหม่
12. ความแตกต่างระหว่างเกมส์นี้กับการวิ่งไล่จับทั่วไปคือเด็กๆ สามารถหลีกเลี่ยงการเป็น “ผู้วิ่งไล่” ด้วยการวิ่งหนี, การขอความช่วยเหลือ หรือการส่งเสียงดัง
13. เด็กที่มีการตอบสนองอย่างถูกต้องภายในเวลา 3 วินาที (ช่วงที่เด็กนับ 1-2-3) จะไม่ต้องเป็น “ผู้วิ่งไล่” หากมีเด็กคนใดเป็น “ผู้วิ่งไล่” นานเกินไปแล้ว ก็อาจจะเลือกคนอื่นมาเป็นแทนสักพักหนึ่ง เด็กๆ เอง คงจะสนุกสนานมากหากคุณจะเล่นเป็น “ผู้วิ่งไล่” ด้วย

สรุปทบทวน:

1. ตอนนี้อย่างไรที่ทุกคนก็ได้รู้คำที่ควรพูดและสิ่งที่ควรทำเพื่อจะเอาตัวรอดจากคนที่เราไม่ไว้วางใจให้เข้ามาในฟองอากาศของเราแล้ว
 - เราจะใช้เสียงของเราอย่างไร? ให้เด็กๆ ทุกคนตะโกนวลีหนึ่งใน 4 วลีที่ตนฝึกมาด้วยเสียงอันดัง
 - เราจะบอกกับใครดี? ให้เด็กๆ ชานชื่อผู้ใหญ่
 - เราจะใช้ร่างกายของเราอย่างไร? ให้เด็กๆ วิ่งอยู่กับที่โดนสมมุติว่ากำลังวิ่งหนีอยู่
2. ให้เรามาอธิษฐานต่อพระเจ้า ขอให้พระองค์ช่วยเธอในสถานการณ์ที่เธอรู้สึกไม่ปลอดภัย เราอาจจะอธิษฐานด้วยว่าขอให้พระเจ้าทรงช่วยเธอให้รอดพ้นจากสถานการณ์เหล่านั้น และขอพระองค์ประทานสติปัญญาให้กับเธอ นำเด็กๆ ให้อธิษฐานในหัวข้อเหล่านี้ และให้โอกาสเด็กๆ ที่จะอาสาออกมาอธิษฐานกัน

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]